מכתבים

אייכמן ונשמתו

למען השם, מה אתם מחטטים בנשמתו של ארולף אייכמן? קודם סידרה על „אייכמן, איש ותקופתו". עכשיו סידרה בשם „אייכמן, לידתו של נאצי". מנתחים אותו מבחינה פסיכולוגית, מתארים את מניעיו. כאילו באמת יש לחיה כזו נשמה!

נחמיה ארד, ירושלים

אולי העולם שכח כבר את משפט אייכמן, אבל לנו אסור להזניחו. המשיכו להקדיש לו מקום ככל האפשר בעתונכם. כי העולם גם שכח את מבוחי אייכמן — אבל בליבנו תופסים הם עדיין את כל המקום המגיע להם.

רינה שיף, חולון

שמעתם?

בראבו על סיפור השער שלכם (העולם הזה 1233), על גל השמועות שהציף את הארץ. כשקניתי את העתון, אמרתי לעצמי: נו, סוף־סוף „העולם הזה" מתלבש גם על מדי קולק ומזרח אותו מלמעלה למטה. כשגמרתי, אתם יודעים מה חשבתי? אמרתי לעצמי: בחיי שהוא מיסכן, קולק זה.

אני מקווה שהוא מעריך את השירות שעשיתם לו.

בנימין דביר, תל־אביב

את השמועה הכי נוראה לא פירסמתם. אומרים שהמועלים אלה אתם, מערכת העולם הזה. מעלתם באימון וקיבלתם חצי מיליון לירות ממדי קולק, כדי לא לספר את כל הידוע לכם.

שמואל גרייפר, חיפה

מערכת העולם הזה משולה, במיקרה זה, לשלושת הקופים הסמליים: לא שמעה (את השמועה), לא ראתה (את הכסף), לא דיברה (דברים לא בדוקים). חוץ מזה, חצי מיליון זה סכום קטן מדי.

בני המזרח

חושבני שהעולם הזה עושה עוול לם. ז. פייארברג, הסופר הצעיר שנפטר בדמי ימיו (1874-1899). דעותיו היו במידה רבה דעות שמיות, שאתם דוגלים בהן.

הוא כתב: „אחי, בלכתכם עתה מזרחה, עליכם לזכור תמיד כי מזרחיים אתם מלידה... השונא היותר גדול של היהדות הוא המערב, ולכן אחי, בנסעכם מזרחה, אל תסעו כאויבי המזרח אך כאוהביו ובניו הנאמנים... המזרח יתעורר משנתו וימלוך בתבל, ואז יעמוד עמנו בראש המזרח החי ויתן עוד הפעם חיים לחברה."

כבוד רב חייבים אתם להעניק לאדם צעיר, שחי בגולה הרוסית והבין שאין תקומה לעמנו בשינאה למזרח — קרי ערבים — ובאהבה למערב השוקע.

חיים רכלבסקי, ירושלים

מה דעתך?

מאוד נהניתי מהמישאל שערך שמעון צבר (העולם הזה 1232). אני, לכשעצמי, לו שאל אותי, הייתי אומר שאני מוכן לרגל למען מעצמה זרה, אבל בתנאי אחד: שאת הריגול לא אעשה בישראל, ולא נגד ישראל, אלא בחוץ־לארץ, ונגד מדינות זרות. ולמה לא?

קשת — לא־קשת

קישון — לא־קישון

ג'וב טוב, ונסיעות בכל העולם. אבל מכיוון שלא שאל אותי, גם לא אומר מה דעתי.

דויד הבר, תל־אביב

עלינא? אני מכירה גם את קישון וגם את סילבי קשת. ולא תספרו לי שהתמונות שפירסמתם ליד תשובותיהם הן התמונות הנכונות.

יונה בחור, תל־אביב

לא סיפרנו ולא נספר. קישון וקשת, כפי שהקוראה בחור מכירה אותם, ראה תמונות.

מה זה כלב?

לצערי, עלי לציין אצלכם חיבר מאקט בפירסום החמשיר המוכו[illegible] רחש קל" (העולם הזה 1232) במדו[illegible]ים. זוהי שפלות לכנות בשם „ב[illegible]חרי ככלות הכל הקדיש חי[illegible]

כי שנה שניאות פטאליות לאורך מפעלו.

ואל נא יחרץ אותו גונדר, שהכינוי „כלב זקן" (old dog). באנגלית, הינו, לפעמים, כינוי חיבה. הלשון העברית אינה מכירה בכינוי זה במשמעותו הלועזית. מכל מקום, עמך, הקורא את העולם הזה, בוודאי לא יעלה על דעתו משמעות אחרת מאשר זילזול גמור.

בנימין גונדר זה אינו, בהלך מחשבותיו, לא בן־ימין ולא בן־שמאל, אלא בן נעוות המרדות, ולו יאה החמשיר דלהלן:

אותו איש, בנימין גונדר,
הוכיח שאינו נבר.
הוא מגדיש בזילזול,
עמו ארס, ניבול,
ריחו בואש ומעמו סר.

יצחק א. דגני, מושבה כינרת

אין העולם הזה יכול להשיב בשם הקורא גונדר מה התכוון במונח „כלב זקן". אך כלב (זקן) מי שאינו עונה.

רחמן בן רחמן

בוודאי תזכרו את הסיפור אודות חטיפת היפהפיה מכוויית (העולם הזה 1219) עלידי ד"ר סביח עורפיבנט, שהוכנס למעצר עד למשפטו, אלא אם יערוב לו מישהו ויוציא אותו מהכלא.

פיבנט

כיהודי וכאזרח טוב, רחמן בן רחמן, כשכנו, ובעצת יהודי נוסף, נפלתי בפח וערבתי בשבילו ויצא מהכלא, תמורת 100 לירות. אם לא יימצא למשפט שייערך ב־9.5.61 — ילך הכסף. אולם מאז שהוצאתי אותו מידי המשטרה, נפתחו נגדו תיקים חדשים ומשפטו בעניין זה קרב. ואילו הוא לא השאיר עקבות. נודע לי שהוא בחולון, אולם אין ביכולתי לרדוף אחריו ולחפשו בכל הארץ, אם אינני יודע כתובת נכונה.

אף על פי שאין זה תפקידכם, אבקשכם לנסות לעזור לי במילוי משימה אזרחית זו, ולהשפיע עליו שימלא את חובתו.

יחיאל דויד, רמת־גן

העולם הזה מקווה כי קריאה זו תגיע לאוזניו של פיבנט, או לידיעת מי שיודע על כתובתו הנוכחית.

הקמח והתורה

בכפר גנים ב' היה קיים מוסד גדול בשם „ישיבת אור ציון לתורה ולמלאכה", בהנהלת הר' בנציון בציק שליט"א, וכרגיל זרמו כספים למוסד הנ"ל מהסוכנות, מ„אורט", מנדבנים פרטיים וכן קיצוב־מזונות מטעם הממשלה וכו' — וקול התורה בקע רקיעים. שנאמר: יש קמח, יש תורה.

בזמן האחרון, נדם קול התורה, ומהמוסד נשארו רק צלקות מהבניינים שנהרסו ונמכרו. ורק שלושת המיקלטים, דמי־ישראל, שנשארו לפליטה, זועקים מן האדמה: וי להאי שופרה דבלי בארעא!

מעניין הדבר, שלמנהל הנכבד הוענקה אזרחות כבוד וויתור על חובות המיסים, בישיבת המועצה המקומית. ז'סמה אסטמית!

חיים אומיאל, כפר גנים

הד המחנך

התפלאתי מאוד לקרוא את מיכתבי, כביכול, במדור המכתבים (העולם הזה 1227) בחתימת־יד ברקוביץ משה. מאחר והנני מורה ברשת החינוך היסודי וקורא נלהב של „הד החינוך", הנני להצהיר בזה שאין לי כל קשר עם ברקוביץ החתום על המיכתב. פירסום המיכתב גרם לי אי־נעימות רבה במקום עבודתי.

משה ברקוביץ, תל־אביב

תנו לה!

הרשו נא לי להביע את סלידתי מן המיכתב „אל תתני לו" של „פלונית אלמונית" מראשון־לציון (העולם הזה 1232).

ראשית, אל תתחבאי אל הכלים. חתמי בשמך המלא, כי הינך עצמך חברתו הפרטית של הסטודנט „המקבל"... ציינת כי יצאת עם בן במשך שנה וחצי, ועם חבר שני במשך חצי שנה, ואף אחד מהם לא ביקש ממך הוכחות. מי ערב לדברייך אלה? והלא לא פעם חזרת הביתה בשעות הקטנות של הלילה, דרך הגנים והשדרות. בוודאי תתרצי כי שוחחת עם ידידייך במקומות אלה על שייקספיר או על פרשת לבון.

הינך פונה אל האחות היקרה בפיתגם הידוע „כבדיהו וחשדיהו". לפי סיפורה, האמן נאמין לה כי האמינה בו שישאנה לאשה ונתנה לו את אשר ביקש ממנה.

ג. חיים כהן, ירושלים

מאוד תוקפני נראה בעיני מיכתבה של „פלונית אלמונית". היא בוודאי צעירה מאוד וקשוחה, או סתם מכשפה, או ידידתו של הבחור.

גבירתי, מדוע את כל כך מצדיקה את הגיבור שלנו, הסטודנט? זה שהוא כישרוני, עדיין לא אומר שהוא הגון. קראת מה עשה לה כשנודע לו שהיא בהריון. ועוד רוצה להיות רופא! איפה טוב־ליבו והגינותו?

בכל אופן, כל הכבוד לבחורה זו, שהיה לה האומץ לצאת בגלוי וללחום את מלחמתה. ואת, פלונית אלמונית, אני מרחמת על מי שיהיה בעלך. כי לא צריך לחשוד ולעשות כל מיני אקרובאטיקה כדי ללכוד בעל ב„פח" הנשואין. גם זו אינה דרך.

לאה אשד, טל שחר

מיהו האיש?

זהו מר טמפו! הנציג של המשקה הפופולרי ביותר בישראל. שימו לב! מר טמפו מסייר במסעדות, בבתי קפה, ליד קיוסקים, בשפת הים, בקיצור, בכל מקום שם שותים טמפו, כלומר... בכל רחבי הארץ. מר טמפו לא מסייר לשוא. כוונתו להוכיח את אהדתו למאות האלפים המעדיפים בצדק את טמפו על כל משקה אחר, וזאת בדרך הפשוטה ביותר: הוא יעניק לכל אדם בו יתקל כשהוא שותה טמפו, רדיו־טרנזיסטור „רונית" מתוצרת אמקור־אמרון. ובכן סיסמתנו מהיום:

„טמפו נותן טמפו"

לטובתכם עקבו אחרי מר טמפו

שורק את אביטל